

Harcerstwo w okresie walk o niepodległość

14go sierpnia 1914r. wybucha I Wojna Światowa. Wojna przerywa rozwój pracy skautowej w Polsce. Harcerki i harcerze wstępują do nowo powstających oddziałów wojskowych, do legionów Piłsudskiego i Hallera. Biorą udział w walkach na wszystkich frontach i w służbie pomocniczej. Jednocześnie, jak tylko jest to możliwe, prowadzona jest normalna praca harcerska i powstają nowe drużyny. Powstają jednostki harcerskie wśród Polaków na obczyźnie, często konspiracyjne, np. w Czechach, w Rosji, w Niemczech, w Kijowie i na Syberii.

Harcerstwo brało czynny udział podczas wojny polsko-bolszewickiej w 1920r. i w decydującej bitwie 15go sierpnia („Cud nad Wisłą”).

1914 Ustalenie tekstu Prawa i Przyrzeczenia.

1918 Poszczególne organizacje harcerskie w całej Polsce łączą się w jeden **Związek Harcerstwa Polskiego**. W tym historycznym momencie stan liczebny wynosił: 24,000 harcerzy i 9,000 harcerek. Przyjęto odznakę krzyża i lilijki. Harcerze i harcerki biorą czynny udział w walkach o Lwów, na terenie Wielkopolski i Śląska. W Warszawie harcerze biorą udział w akcji rozbrajania Niemców.

1919 16 stycznia Małkowski ginie na Morzu Czarnym na okręcie, który trafia na minę i tonie w drodze do Odessy.

Tekst Prawa i Przyrzeczenia z 1914r. zostaje poprawiony i słowa **harcerz** i **harcerka** zostają użyte zamiast skaut i skautka.